

Pitäjä pitäjältä

HEINJOKI

JUHLARUNO

Heinjoen pitäjän 10-vuotismuistojuhlaan 1. 8. 1954.

Kauko Jaarinen

Kymmenen vuotta ajan on kulkenut saatto
sitä kun jätimme Heinjoen heleät tienot.
Ikuisen rauhan on saanut moni Taatto,
soikoon kummullaan keväiset tuulet vienot.

Monta on äittiä, siskoa, veljeä, lasta
täälläkin Vihdissä lähentyn luokse Herran.
Vaikka on Heinjoen kotoiseen multaan vasta
toivonut saavansa viimeisen leponsa kerran.

Kymmenen vuottako siitä on kulunut vasta?
Niin paljon sentään on raivattu, uutta luotua.
Heinjoen miehet tulevaisuutensa luottain
peltonsa kylvää kun rauha on taasen suotu.

Ei toivomme sammu, ei päämme painua saata,
ei murhe ja huoli mielemme laatua paina.
Me elämän luomme, se nähty on taasen,
me kestäimme murheen — on keitetty aina.

Toivomme elää! On uskomme vieläkin varma,
et' aurinko paistaa heleän heimmomme tiehen,
vaikk' välillä mieli on musta ja elämä harmaa,
niin vaiva ja työ luo pojista sitkeän miehen.

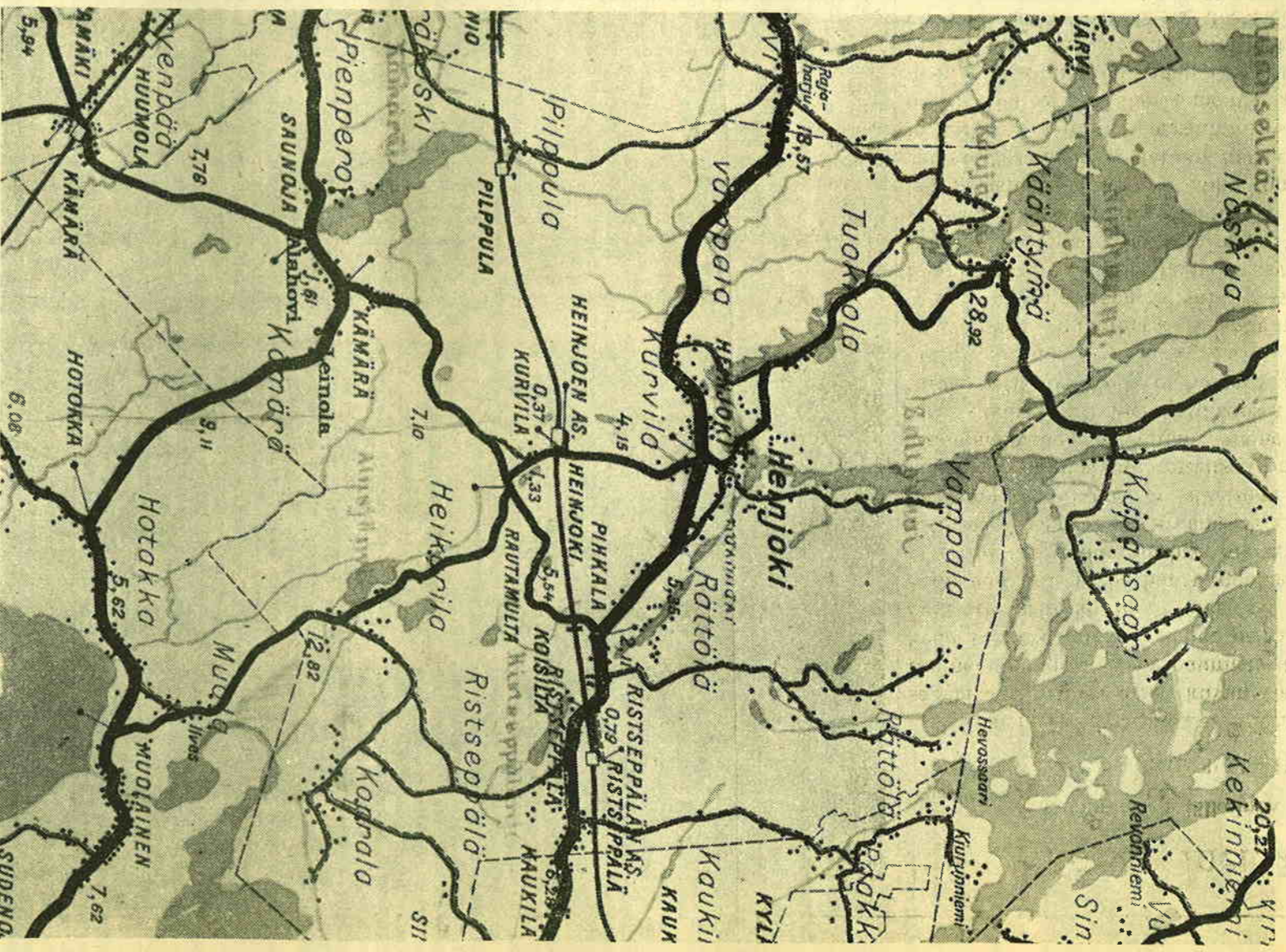
Heinjoen nuoret. Vaalikka muistoa kodin.
Teidät on kohtalo vieraalte konnulle tuonut.
Karjalain kanssa ei sorru toin, ei sodin.
kun Herra on sille ankaran elämän luonut.

Lokakuussa 1970

TÄMÄ HEINJOKI-LITTE

julkaisistaan Heinjoki-säätiön toimesta. Entisestä kotipitäjästämmme ja sen asukkaiden elämän eri vaiheista kertova lehti on monien — tässä nimeltä mainisemattomien — heinjoelaisien talkootyön tulos. »Talkootyön» kokoojana on ollut valtiotieteiden opiskelija Marja Koskinen. Tämä lehtinen ei pyri eikä olisi pystyrytkään antamaan täydellistä kuvaa Heinjoesta ja heinjoekalaisista. Sanotaan vain: tällaisitakin siellä oli, tällaisitakin on tapahtunut. Näillä sivuilla synnympitäjämmme ihmiset kuvaavat kuluneita vuosikymmeniä sellaisina kuin he ovat näiden nähneet ja kokeneet.

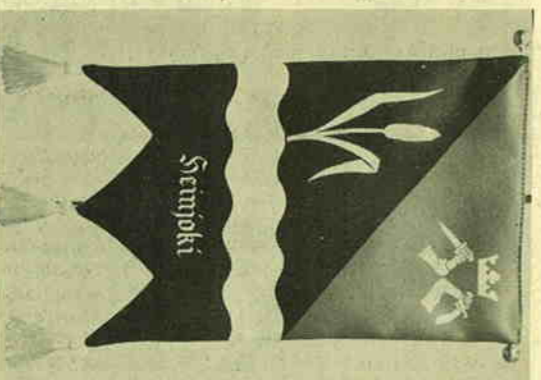
Heinjoki-säätiö haluaa kiittää kaikkia teitä, jotka tavalla tai toisella olette auttaneet tämän julkaisun ilmentymisessä.

HEINJOKI

Heinjoki sijaitti Karjalain kannaksen pohjoisosassa, ja sen rajanaapureina olivat Anteran, Viipurin, Kuolemanjärven, Muolaan ja Äyräpään kunnat. Pitäjän kokonaispinta-ala oli vesistöjä lukuunottamatta 310 km². Suurin pituus luoteesta kaakkoon oli 28 km ja leveys koillisesta lounaaseen 25 km.

Pitäjän pohjois- ja eteläosa erosivat toisistaan melkoisesti luontonsa puolesta; eteläinen puoli oli tasaistamäntyä ja kuusta kasvavaa metsämaastoa, jossa kallioperä vain harvoin oli näkyvässä — kun taas pohjoispuoli oli sekametsävaltaista kalliosta ja kumpuilevaa. Pinnanmuodostuksen epätasaisuutta korosti pitäjän läpi kulkeva Äyräpään selänne.

Heinjoen viirin on suunnitellut Laasi Jaarinen ja se valmistui v. 1969.

Järven lukumäärä nousi päälle viidenkymmenen; pitäjän järvet olivat enimmäkseen santapohjaisia ja kirkaasveittisiä. Jokia oli vähemmän,

kannattaa kuitenkin mainita Koveron suolueltta tuleva Vuokseen laskeva Heinjoki, jonka mukaan pitäjä on saanut nimensä. Heinjoki oli maatalouspitäjä ja se kulutti viljapitäjän nimellä. Leipäviljan osuus koko peltoalasta oli v. 1939 21,3 % kun se koko maassa vastaavana aikana oli 18 %. V. 1940 oli peltoa ja puutarhaa 4835 ha, luonnonmittyä 2775 ha ja metsää ja joutomaata 23 400 ha.

Asukasluku oli v. 1939 3669 henkiötä. Mainittakoon, että v. 1900 se oli 3109 henkiötä, joten muuttoliike pitäjään ei ollut suuri.

Heinjoella oli viisitoista kyläkuntaa: Heikkurila, Kopperala, Kurvilo, Kämärä, Kääntymä, Lahdenperä, Pienperö, Pihkala, Pihppula, Pirttilä, Ristseppälä, Rättölä, Savastila, Tuokkola ja Vampala.